

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 53/09)

Na temelju članka IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 55. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 10. lipnja 2009. godine, i na 30. sjednici Doma naroda, održanoj 15. lipnja 2009. godine, usvojila je

ZAKON

O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet)

(1) Ovim se Zakonom uređuju način i postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima (u daljnjem tekstu: međunarodna pravna pomoć), ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno ili ako međunarodni ugovor ne postoji.

(2) Međunarodna pravna pomoć u smislu odredaba ovoga Zakona pruža se u svim postupcima glede kaznenih djela za čiji je kazneni progon u vrijeme podnošenja zamolnice za pravnu pomoć nadležno pravosudno tijelo države moliteljice.

(3) Međunarodna pravna pomoć, suglasno ovome Zakonu, pruža se i u prekršajnim postupcima pred sudovima ili upravnim tijelima glede prekršaja za koje su prema propisima u Bosni i Hercegovini predviđene zatvorske ili novčane kazne, kao i u slučajevima kada u navedenim postupcima odluka upravnog tijela može dovesti do pokretanja postupka pred sudom koji je stvarno nadležan za kaznene stvari.

(4) Međunarodna pravna pomoć pruža se i u odnosu na međunarodne sudove i druge međunarodne organizacije čijom je članicom Bosna i Hercegovina kada je to određeno međunarodnim ugovorom.

Članak 2. (Značenje izraza i pojmova)

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovome Zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) država moliteljica jest država iz koje nadležno pravosudno tijelo podnosi zamolnicu;
- b) zamoljena država jest država čijem se nadležnom pravosudnom tijelu dostavlja zamolnica;
- c) država izricanja kazne jest država u kojoj je osobi izrečena kazna;
- d) država izdržavanja kazne jest država u koju osuđenik mora biti predan ili je predan radi izdržavanja kazne izrečene u drugoj državi;
- e) domaća pravosudna tijela jesu sudovi i tužiteljstva koji su posebnim zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i sva tijela koja prema ovome Zakonu mogu tražiti međunarodnu pravnu pomoć;
- f) domaćim pravosudnim tijelom u smislu ovoga Zakona smatraju se i tijela iz članka 1. stavak (3) ovoga Zakona;
- g) strano pravosudno tijelo jesu inozemni sudovi i druga tijela koja su prema pravu zamoljene države nadležna za postupanje u kaznenim i prekršajnim stvarima;
- h) stranac je osoba koje nije državljanin Bosne i Hercegovine;
- i) okrivljenik je osumnjičenik i optuženik;
- j) kazneno zakonodavstvo Bosne i Hercegovine jesu kazneni zakoni i zakoni o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, te drugi zakoni u Bosni i Hercegovini kojim su propisana kaznena djela.

Članak 3. (Zamolnica)

- (1) Zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć podnosi se u obliku zamolnice.
- (2) Zamolnica stranog pravosudnog tijela kao i priloženi akti moraju biti prevedeni na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini. Prijevod mora ovjeriti sudski tumač.
- (3) Zamolnica domaćeg pravosudnog tijela kao i priloženi akti moraju biti prevedeni na službeni jezik u zamoljenoj državi.
- (4) Ako međunarodnim ugovorom ili odredbama ovoga Zakona nije drukčije određeno, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć mora sadržavati:
 - a) naziv tijela koje je sastavilo zamolnicu, oznaku predmeta, točan naziv zamoljene države, a po mogućnosti i naziv zamoljenog tijela;
 - b) pravnu osnovu za pružanje međunarodne pravne pomoći;
 - c) točan opis radnje međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog za podnošenje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć;
 - d) zakonski naziv kaznenog djela i kratak činjenični opis;
 - e) precizne osobne podatke i državljanstvo osobe za koju se traži međunarodna pravna pomoći i njezino svojstvo u postupku;
 - f) naziv akata i ime ili naziv i adresu primatelja, ako je u pitanju dostava sudskih i drugih akata i
 - g) ostale podatke koji mogu biti od značaja za postupanje po zamolnici.
- (5) Zamolnica kao i akti koje dostavljaju sudovi i druga nadležna tijela moraju potpisati i pečatom potvrditi sudovi ili tijela koji ih upućuju.
- (6) Ako podaci sadržani u zamolnici i priloženoj dokumentaciji nisu dovoljni, mogu se zatražiti dodatne obavijesti i dokumentacija.

Članak 4. (Način komuniciranja)

- (1) Zamolnice domaćih pravosudnih tijela za međunarodnu pravnu pomoć dostavljaju se stranim pravosudnim tijelima putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine. Na isti se način domaćim pravosudnim tijelima dostavljaju zamolnice stranih pravosudnih tijela za međunarodnu pravnu pomoć.
- (2) Iznimno od stavka (1) ovoga članka, domaće pravosudno tijelo može dostaviti zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć izravno stranom pravosudnom tijelu kada je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom.
- (3) U žurnim slučajevima, kada je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom, zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije - Interpola.
- (4) U slučajevima komunikacije iz st. (2) i (3) ovoga članka, domaće pravosudno tijelo dostavit će presliku zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) U slučaju kada međunarodni ugovor nije zaključen, kao i kada je međunarodnim ugovorom izričito predviđen diplomatski put komunikacije, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavlja i prima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć posredstvom Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine.
- (6) Zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se primati i elektroničkim putem ili drugim sredstvima telekomunikacije koja ostavljaju pisani trag i ako je nadležno strano pravosudno tijelo spremno, na zahtjev, dostaviti pisanu obavijest o načinu slanja i izvornik zamolnice, pod uvjetom da je ovakav način

dostave uređen međunarodnim ugovorom.

Članak 5. (Žurnost u postupanju)

(1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavit će bez odgode zamolnicu stranog pravosudnog tijela za međunarodnu pravnu pomoć na postupak nadležnom domaćem pravosudnom tijelu, osim ako je očito da zamolnicu koja nije sukladna međunarodnom ugovoru i ovome Zakonu treba odbiti.

(2) U slučajevima predviđenim člankom 4. stavak (3) ovoga Zakona, Interpol upućuje zamolnicu nadležnim domaćim pravosudnim tijelima putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

Članak 6. (Dopuštenost i način izvršenja)

(1) O dopuštenosti i načinu izvršenja radnje međunarodne pravne pomoći koja je predmetom zamolnice stranog pravosudnog tijela odlučuje nadležno domaće pravosudno tijelo prema domaćim propisima, osim ako ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Nadležno domaće pravosudno tijelo će bez odgode postupiti po zamolnici stranog pravosudnog tijela.

Članak 7. (Dostava zamolnice nadležnom tijelu)

Ako tijelo kojem je dostavljena na postupak zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć nije nadležno za postupanje po istoj, bez odgode će je dostaviti na postupak nadležnome tijelu, o čemu će obavijestiti tijelo koje mu je dostavilo zamolnicu.

Članak 8. (Opseg - vrste)

Međunarodna pravna pomoć obuhvaća:

- a) Opće oblike pravne pomoći;
- b) Posebne oblike pravne pomoći:
 - 1) izručenje osumnjičenika, okrivljenika i osuđenika;
 - 2) ustupanje i preuzimanje kaznenog progona i
 - 3) priznanje i izvršenje stranih sudskih odluka.

Članak 9. (Odbijanje pravne pomoći)

(1) Nadležno domaće pravosudno tijelo može odbiti zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć:

- a) ako bi udovoljenje zamolnici bilo suprotno pravnom poretku Bosne i Hercegovine ili bi moglo nanijeti štetu njenom suverenitetu ili sigurnosti;
- b) ako se zamolnica odnosi na djelo koje se smatra političkim kaznenim djelom ili djelom povezanim s političkim kaznenim djelom;
- c) ako se zamolnica odnosi na vojna kaznena djela.

(2) Kaznena djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom, kao i pokušaji činjenja ovih kaznenih djela, te suučesništvo u počinjenju ovih kaznenih djela ne mogu biti osnovom za odbijanje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć u smislu stavka (1) točka b) ovoga članka.

(3) Zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć neće biti odbijena isključivo iz razloga što se odnosi na

djelo koje se prema domaćem zakonodavstvu smatra fiskalnim kažnjivim djelom.

Članak 10. (Razlozi za odbijanje zamolnice)

- (1) Nadležno domaće pravosudno tijelo odbit će zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć:
- a) ako je za isto kazneno djelo okrivljenik iz materijalno-pravnih razloga oslobođen krivnje ili je protiv njega obustavljen postupak, ili ako je oslobođen od kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;
 - b) ako se protiv okrivljenika u Bosni i Hercegovini vodi kazneni postupak zbog istog kaznenog djela, osim ako bi izvršenje zamolnice moglo dovesti do odluke o puštanju okrivljenika na slobodu;
 - c) ako bi kazneni progon ili izvršenje sankcije prema domaćem zakonodavstvu bilo isključeno zbog zastare.
- (2) Odredbe stavka (1) točka a) ovoga članka ne primjenjuju se u slučajevima kada je u državi moliteljici došlo do obnove kaznenog postupka.

Članak 11. (Obrazloženje nepostupanja)

Odluka o odbijanju zahtjeva za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i neizvršenje zamolnice, moraju biti obrazloženi.

Članak 12. (Uzajamnost)

(1) Zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć pravosudnog tijela države s kojom Bosna i Hercegovina nema zaključen ugovor o međunarodnoj pravnoj pomoći bit će udovoljeno samo ako se na temelju jamstva koje je dala država moliteljica može očekivati da bi ta država izvršila sličnu zamolnicu domaćih pravosudnih tijela.

(2) Jamstvo iz stavka (1) ovoga članka neće se tražiti radi izvršenja dostave sudskih odluka, podnesaka i drugih isprava.

POGLAVLJE II. OPĆI VIDOVI PRUŽANJA MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI

Članak 13. (Pojam)

Opći vidovi međunarodne pravne pomoći posebice obuhvaćaju izvršenje pojedinih postupovnih radnji, poput: dostave poziva osumnjičeniku, okrivljeniku, optuženiku, očevicu, vještaku, osobi lišenoj slobode ili drugom sudioniku u kaznenom postupku; dostave akata, pismenih materijala i drugih predmeta koji su u vezi s kaznenim postupkom u državi moliteljici, privremenog oduzimanja predmeta, predaje privremeno oduzetih predmeta državi moliteljici, saslušanja okrivljenika, očevica i vještaka, očevida, pretrge prostorija i osoba, zapljene i kontroliranja isporuke, nadzora i telefonskog prisluškivanja, zatim razmjene određenih informacija i obavijesti, te drugih radnji koje se mogu pojaviti u kaznenom postupku koje zahtijevaju međunarodnu pravnu pomoć, a nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 14. (Poziv)

U pozivu osumnjičeniku, okrivljeniku, optuženiku, očevicu, vještaku ili drugom sudioniku u postupku, koji se poziva iz zamoljene države, ne smije biti zapriječena prinudna mjera u slučaju neodazivanja pozivu. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena prinudna mjera.

Članak 15.
(Dostava)

(1) Dostava akata dokazuje se potvrdom o dostavi koja se sastavlja prema propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavi mora biti naznačeno mjesto i datum prijma i potpis primatelja ili označen drukčiji način dostave.

(2) Ako dostava nije bila moguća, država moliteljica o tome se obaviještava bez odgode uz navođenje razloga koji su spriječili dostavu.

Članak 16.
(Zaštita očevica i vještaka)

(1) Očevidac ili vještak s prebivalištem ili boravištem u inozemstvu, bez obzira na njegovo državljanstvo, dok boravi na teritoriju Bosne i Hercegovine na temelju poziva domaćih pravosudnih tijela ne može biti podvrgnut sudskom progonu, pritvoren zbog djela koje je predmetom sudskog postupka u kojem je tražena njegova nazočnost ili zbog djela koje je počinio prije nego što je napustio teritorij Bosne i Hercegovine ili je upućen na izdržavanje kazne na temelju neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stavka (1) ovog članka ne primjenjuje se ako očevidac ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritorij Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana nakon što mu je priopćeno da njegova nazočnost više nije potrebna. U ovaj rok ne računa se vrijeme u kojem očevidac ili vještak iz objektivnih razloga nije mogao napustiti teritorij Bosne i Hercegovine.

Članak 17.
(Zaštita okrivljenika)

(1) Osoba koja je pozvana pojaviti se pred domaćim pravosudnim tijelima da bi kazнено odgovarala za djelo koje joj se stavlja na teret ne smije, neovisno o državljanstvu, biti progonjena ili pritvorena niti joj se na bilo koji način smije oduzeti ili ograničiti sloboda za djela i osude koje nisu navedene u pozivu, a potječu iz vremena prije njegovog odlaska iz Bosne i Hercegovine.

(2) Kazneni progon, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje osobne slobode dozvoljeno je ako se pozvana osoba, nakon što njezina nazočnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriju Bosne i Hercegovine iako ga je mogla napustiti ili ako se nakon napuštanja teritorija Bosne i Hercegovine dobrovoljno vrati na njen teritorij.

Članak 18.
(Poziv i predaja osobe lišene slobode)

(1) Ako strano pravosudno tijelo pozove, u svojstvu očevica ili radi suočenja, osobu koja je lišena slobode u Bosni i Hercegovini, ona se može privremeno predati državi moliteljici.

(2) Osoba će biti privremeno predana državi moliteljici ako ta država da jamstva glede njezine zaštite predviđene člankom 17. ovoga Zakona, kao i jamstva da će osobu vratiti u roku koji bude određen.

(3) Predaja se može odbiti:

- a) ako se osoba lišena slobode s tim ne suglasi;
- b) ako bi uslijed predaje moglo doći do produljenja njezinog lišenja slobode;
- c) ako postoje drugi bitni razlozi protivni privremenoj predaji.

(4) Predaja se može odgoditi ako je nazočnost osobe lišene slobode potrebna u kaznenom postupku koji se vodi pred domaćim pravosudnim tijelima.

- (5) O predaji osoba lišenih slobode odlučuje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine uz prethodno pribavljenu suglasnost tijela koje je odredilo pritvor.
- (6) Ako treća država treba predati osobu lišenu slobode preko teritorija Bosne i Hercegovine, bit će odobreno njezino sprovođenje ako ona nije državljanin Bosne i Hercegovine, o čemu odlučuje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine uz prethodnu suglasnost Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine.
- (7) U slučaju iz stavka (1) ovoga članka predana osoba mora biti u pritvoru države moliteljice.

Članak 19.
(Privremeno oduzimanje predmeta)

- (1) Predmeti, isprave ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti u svrhu dokaznog postupka, kao i spisi i odluke, predaju se stranom pravosudnom tijelu na njegov zahtjev nakon završetka postupka međunarodne pravne pomoći u Bosni i Hercegovini.
- (2) Ako treća osoba koja je svoje pravo stekla u dobroj vjeri, državno tijelo ili oštećenik s prebivalištem u Bosni i Hercegovini istakne svoje pravo na predmetima, ispravama ili imovinskoj koristi iz stavka (1) ovoga članka, ti predmeti, isprave i imovinska korist bit će dostavljeni samo ako nadležno strano pravosudno tijelo jamči njihovo besplatno vraćanje nakon završetka dokaznog postupka.
- (3) Dostava se može odgoditi sve dok su predmeti, isprave ili imovinska korist potrebni za kazneni postupak koji je u tijeku u Bosni i Hercegovini.

Članak 20.
(Predaja privremeno oduzetih predmeta)

- (1) Predmeti ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti u svrhu njihove zaštite mogu biti dostavljeni stranom pravosudnom tijelu, na njegov zahtjev, po završetku postupka međunarodne pravne pomoći, radi oduzimanja ili povrata ovlaštenoj osobi.
- (2) Predmeti i imovinska korist iz stavka (1) ovoga članka obuhvaćaju:
- a) predmete kojima je počinjeno kazneno djelo;
 - b) predmete koji su nastali kao rezultat počinjenja kaznenog djela ili njihovu protuvrijednost;
 - c) prihode od kaznenog djela ili njihovu protuvrijednost;
 - d) darove i ostala davanja dana u svrhu pomaganja ili poticanja na počinjenje kaznenog djela, kao i nagrade za kazneno djelo ili njihovu protuvrijednost.
- (3) Dostava se može izvršiti u svakoj fazi kaznenog postupka, a može se izvršiti samo na temelju pravomoćne i izvršne odluke stranog pravosudnog tijela.
- (4) Predmeti ili imovinska korist mogu biti trajno zadržani u Bosni i Hercegovini ako:
- a) oštećenik ima prebivalište u Bosni i Hercegovini, a trebaju mu se vratiti;
 - b) nadležno državno tijelo istakne pravo Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine na njima;
 - c) osoba koja nije sudjelovala u počinjenju kaznenog djela, a čije zahtjeve nije zajamčila država moliteljica, dokaže da je na tim predmetima i imovinskoj koristi u dobroj vjeri stekla pravo u Bosni i Hercegovini ili u inozemstvu, a ima prebivalište u Bosni i Hercegovini;
 - d) ako su predmeti ili imovinska korist potrebni za provođenje kaznenog postupka koji je u tijeku u Bosni i Hercegovini ili za primjenu mjere oduzimanja u Bosni i Hercegovini.

Članak 21.
(Nazočnost radnjama pravne pomoći)

- (1) Na izričitu molbu stranog pravosudnog tijela, domaće pravosudno tijelo obavještava o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.
- (2) Zastupnici zainteresiranih stranih pravosudnih tijela i osoba koje sudjeluju u kaznenom postupku, kao i njihovi branitelji, mogu nazočiti prilikom poduzimanja radnje pravne pomoći.
- (3) Suglasnost za nazočnost zastupnika zainteresiranih pravosudnih tijela i drugih osoba države moliteljice u smislu stavka (2) ovoga članka u Bosni i Hercegovini daje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, po prethodno pribavljenom mišljenju tijela koje postupa po zamolnici, a koje se u pisanom obliku dostavlja Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine uz obavijest iz stavka (1) ovoga članka.

Članak 22. (Odgoda)

- (1) Domaće pravosudno tijelo može odgoditi pružanje međunarodne pravne pomoći ako bi to štetno utjecalo na tijek istrage, kaznenog progona ili kaznenog postupka koji je u tijeku pred domaćim pravosudnim tijelima, a koji je u vezi s dostavljenom zamolnicom.
- (2) U slučaju odgode izvršenja zamolnice, o tome se obavještava nadležno strano pravosudno tijelo koje je podnijelo zamolnicu uz navođenje razloga za odgodu.

Članak 23. (Postupak na poseban način)

- (1) Domaće pravosudno tijelo, na zahtjev suda ili drugog tijela koje je uputilo zamolnicu, može postupiti po zamolnici na način naveden u njoj, pod uvjetom da to nije u suprotnosti s temeljnim načelima pravnog poretka Bosne i Hercegovine i ako je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom.
- (2) Domaće pravosudno tijelo donijet će, što je moguće prije, odluku po zamolnici stranog pravosudnog tijela, vodeći računa o posebno određenim rokovima naznačenim u zamolnici.
- (3) Ako domaće pravosudno tijelo ocijeni da neće moći u posebno određenom roku postupiti po dostavljenoj zamolnici, o tome odmah obavještava državu moliteljicu i naznačava vrijeme potrebno za izvršenje zamolnice.
- (4) Ako domaće pravosudno tijelo ne može izvršiti zamolnicu sukladno postavljenim zahtjevima, o tome odmah obavještava državu moliteljicu uz navođenje razloga za to.

Članak 24. (Zajednički istražni timovi)

Ako to opravdavaju okolnosti konkretnog slučaja, nadležno tužiteljstvo u Bosni i Hercegovini i nadležna tijela strane države sporazumno mogu osnovati zajedničke istražne timove radi vođenja kaznene istrage na teritoriju jedne ili više ugovornica koje osnivaju zajednički tim.

Članak 25. (Troškovi)

- (1) Naknada troškova pružanja međunarodne pravne pomoći neće se tražiti, osim u slučajevima:
 - a) značajne naknade za izvršeno vještačenje i druge značajne troškove nastale vještačenjem;
 - b) troškova privremene predaje osobe lišene slobode radi očevida ili suočenja u državi moliteljici i
 - c) značajnih i izvanrednih troškova.
- (2) Očevicu ili vještaku koji se odazove pozivu domaćeg pravosudnog tijela pripada pravo na naknadu

putnih troškova i troškova boravka, sukladno domaćim propisima.

(3) U pozivu osobama iz stavka (2) ovoga članka navode se naknade koje im pripadaju, a na njihov zahtjev daje im se predujam za pokriće troškova.

(4) Vještačenje se može uvjetovati prethodnim polaganjem predujma, ako troškove vještačenja snosi stranka.

Članak 26. **(Dostava podataka bez zamolnice)**

(1) Ne utječući na vlastite istrage i kaznene postupke i pod uvjetom reciprociteta, domaća pravosudna tijela mogu, bez prethodne zamolnice, nadležnim stranim pravosudnim tijelima dostavljati podatke koji se odnose na kaznena djela, a koji su prikupljeni u vlastitim istragama, ako smatraju da bi dostava takvih podataka mogla pomoći pokretanju istrage ili kaznenog postupka ili bi mogla dovesti do podnošenja zamolnice za pravnu pomoć.

(2) Nadležno domaće pravosudno tijelo zatražit će od nadležnog stranog pravosudnog tijela kojem je dostavilo podatke iz stavka (1) ovoga članka da ga obavijesti o radnjama poduzetim po dostavljenim podacima, a može postaviti i druge uvjete za korištenje takvih podataka u državi kojoj su dostavljeni.

Članak 27. **(Privremene mjere)**

Na zahtjev stranih pravosudnih tijela, domaće pravosudno tijelo sukladno domaćem zakonodavstvu poduzima privremene mjere u svrhu prikupljanja dokaznog materijala i osiguranja već prikupljenih dokaza ili zaštite ugroženih pravnih interesa.

Članak 28. **(Tajnost)**

(1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i nadležno domaće pravosudno tijelo, na zahtjev stranog pravosudnog tijela, drže u tajnosti podatke sadržane u zamolnici, osim u mjeri potrebnoj za njezino izvršenje.

(2) Ako zahtjev iz stavka (1) ovoga članka nije moguće ispuniti, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine odnosno domaće pravosudno tijelo o tome bez odgode obavještava strano pravosudno tijelo.

Članak 29. **(Dostava podataka o osuđenim strancima)**

(1) Sudovi u Bosni i Hercegovini dužni su, odmah nakon pravomoćnosti presude, putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine dostaviti podatke stranoj državi o svakom osuđenom strancu na obrascu koji će propisati Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine takve podatke, bez odgode, prosljeđuje državi čiji je osuđenik državljanin, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(3) Na zahtjev nadležnih stranih pravosudnih tijela, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine u svakom pojedinačnom slučaju dostavlja prijepis presude o kojoj su dostavljeni podaci.

(4) Na zahtjev stranih pravosudnih tijela, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavlja obavijesti i o drugim podacima upisanim u kaznene evidencije.

(5) Na zahtjev nadležnog stranog pravosudnog tijela, mogu se dostaviti i podaci o osobama koje su

državljanima te države, a koje se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut kazneni postupak u Bosni i Hercegovini.

(6) U slučaju kaznenog djela krivotvorenja novca, pranja novca, neovlaštene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga, trgovine ljudima te drugim kaznenim djelima za koja je međunarodnim ugovorima određena centralizacija podataka, tijelo pred kojim se vodi kazneni postupak dužno je, bez odgode, dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine podatke o kaznenom djelu i počinitelju, a prvostupanjski sud i pravomoćnu presudu.

Članak 30.

(Kaznena evidencija o državljanima Bosne i Hercegovine osuđene u inozemstvu)

(1) Tijela ovlaštena za vođenje kaznenih evidencija u Bosni i Hercegovini dužna su voditi kaznene evidencije za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inozemstvu, uključujući i državljane Bosne i Hercegovine rođene u inozemstvu.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, nakon što od druge države primi podatke o državljanima Bosne i Hercegovine osuđenim u inozemstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini, prosljeđuje ih Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine, koje je dužno voditi središnji registar tih podataka i bez odgode ih proslijediti tijelu nadležnom za vođenje kaznenih evidencija.

(3) Ako podaci o državljanima Bosne i Hercegovine osuđenim u inozemstvu nisu prevedeni na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini, Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine dužno je osigurati prijevod.

Članak 31.

(Obavijesti o propisima)

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, na zahtjev domaćih pravosudnih tijela, od nadležnih stranih pravosudnih tijela pribavlja tekstove propisa koji važe ili su važili u drugim državama, a po potrebi i obavijesti o određenim pravnim pitanjima. Na isti način Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđuje stranim pravosudnim tijelima tekstove domaćih propisa ili obavijesti o određenim pravnim pitanjima na njihovo traženje, s tim što mu je te tekstove i obavijesti dužno dostaviti tijelo u čijoj je nadležnosti postupanje po tim propisima.

POGLAVLJE III. IZRUČENJE OSUMNJIČENIH, OKRIVLJENIH I OSUĐENIH STRANACA IZ BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 32.

(Propisi o izručenju)

(1) Izručenje osumnjičenih, odnosno optuženih ili osuđenih stranaca iz Bosne i Hercegovine u drugu državu obavlja se prema odredbama ovoga Zakona, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Postupak predaje osumnjičenika odnosno optuženika protiv kojih se vodi kazneni postupak pred međunarodnim kaznenim sudovima uređuje se posebnim zakonom.

Članak 33.

(Dopuštenost izručenja)

(1) Dopušteno je izručenje stranaca drugoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja pravomoćno izrečene kazne zatvora.

(2) Izručenje se, u smislu odredbe stavka (1) ovoga članka, dopušta samo za kaznena djela kažnjiva prema zakonima Bosne i Hercegovine i prema zakonima države moliteljice.

(3) Izručenje radi kaznenog progona dopušta se samo za kaznena djela za koja je, prema kaznenom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine i prema zakonima države moliteljice, predviđena kazna zatvora od najmanje jedne godine.

(4) Izručenje radi izvršenja pravomoćno izrečene kazne zatvora dopušta se ako trajanje izrečene kazne ili njezin preostali dio koji treba izvršiti iznosi najmanje četiri mjeseca.

Članak 34. (Pretpostavka za izručenje)

Pretpostavke za izručenje su:

- a) da osoba čije se izručenje traži nije državljanin Bosne i Hercegovine;
- b) da osoba čije se izručenje traži ne uživa pravo azila u Bosni i Hercegovini, odnosno da nije u postupku traženja azila u Bosni i Hercegovini u vrijeme podnošenja molbe za izručenje;
- c) da djelo za koje se traži izručenje nije počinjeno na teritoriju Bosne i Hercegovine, protiv nje ili njezinog državljanina;
- d) da djelo za koje se traži izručenje predstavlja kazneno djelo i po kaznenom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine i po zakonu države u kojoj je počinjeno;
- e) da djelo za koje se traži izručenje nije političko ili vojno kazneno djelo;
- f) da prema domaćem zakonu nije nastupila zastara kaznenog progona ili zastara izvršenja kazne prije nego što je stranac pritvoren ili u svojstvu osumnjičenika odnosno optuženika saslušan, da stranca čije se izručenje traži domaći sud već nije osudio za isto djelo ili ga za isto djelo pravomoćno oslobodio, osim ako se stječu uvjeti za ponavljanje kaznenog postupka, ili da protiv stranca za isto djelo nije pokrenut kazneni postupak u Bosni i Hercegovini, a ako je pokrenut postupak zbog djela počinjenog prema državljaninu Bosne i Hercegovine, da je položeno osiguranje za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva oštećenika;
- g) da je utvrđen identitet osobe čije se izručenje traži;
- h) da ima dovoljno dokaza za sumnju da je stranac čije se izručenje traži počinio određeno kazneno djelo ili da postoji pravomoćna osuđujuća presuda i
- i) da se izručenje stranca ne traži radi: kaznenog progona ili kažnjavanja zbog njegove rase, spola, nacionalnog ili etničkog podrijetla, religijskog uvjerenja ili političkih stavova, kao i da se izručenje ne traži za kazneno djelo s propisanom smrtnom kaznom prema zakonu države koja traži izručenje, osim ako država koja traži izručenje da jamstva da neće izreći ili izvršiti smrtnu kaznu.

Članak 35. (Molba za izručenje)

(1) Postupak za izručenje osumnjičenih, optuženih ili osuđenih stranaca pokreće se po molbi strane države.

(2) Molbu za izručenje podnosi država moliteljica diplomatskim putem ili neposredno Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

(3) Ako sa zamoljenom državom postoji reciprocitet, molba se podnosi diplomatskim putem.

(4) Uz molbu za izručenje podnosi se dokumentacija predviđena međunarodnim bilateralnim ugovorom zaključenim između države moliteljice i Bosne i Hercegovine ili multilateralnim ugovorom koji obvezuje dvije države.

(5) Ukoliko nije drukčije utvrđeno međunarodnim ugovorom, uz molbu se traži dostava sljedeće dokumentacije:

- a) sredstva za utvrđivanje identiteta osumnjičenika, optuženika odnosno osuđenika (točan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);
- b) uvjerenje o državljanstvu stranca ako je u pitanju državljanin države moliteljice, odnosno podaci o

- državljanstvu stranca ako je osoba čije se izručenje traži državljanin neke druge države;
- c) izvadak članka kaznenog zakona države moliteljice za djelo za koje se traži izručenje i
 - d) izvornik ili ovjereni prijepis presude ako je osoba čije se izručenje traži pravomoćno osuđena, odnosno optužnica, izvornik ili ovjereni prijepis rješenja o pritvoru ili drugi akt ravan navedenim, u kojem su sadržani svi podaci koji se tiču počinjenog kaznenog djela i identiteta počinitelja, kao i dokazi za osnovanu sumnju.

(6) Ako su molba i prilozi iz stavka (4) ovoga članka sastavljeni na stranom jeziku, potrebno je priložiti i ovjereni prijevod na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Članak 36. **(Postupak po molbi za izručenje stranca)**

(1) Nakon zaprimanja molbe za izručenje i popratne dokumentacije Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine ih odmah prosljeđuje Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine.

(2) Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine ispituje je li molba podnesena sukladno članku 34. ovoga Zakona i ako utvrdi da molba nije potpuna, zatražit će od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine da nadležno tijelo države koja traži izručenje otkloni nedostatke iz molbe.

(3) Ako Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine utvrdi da je država moliteljica uz molbu dostavila i cjelovitnu dokumentaciju o izručenju, ona se bez odgode prosljeđuje Sudu Bosne i Hercegovine na rješavanje.

Članak 37. **(Lišenje slobode osobe čije se izručenje traži)**

Osoba čije se izručenje traži bit će lišena slobode na temelju raspisane međunarodne tjeralice ili na temelju molbe države moliteljice, sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 38. **(Postupak pred sucem za prethodni postupak)**

(1) Nakon što se osoba lišena slobode, a čije se izručenje traži, privede sucu za prethodni postupak na temelju tjeralice Ureda za suradnju s Interpolom, raspisane po međunarodnoj tjeratici države moliteljice, ili na temelju molbe strane države, odmah nakon utvrđivanja identiteta joj se priopćava zašto se i na temelju kojih dokaza traži njezino izručenje i poziva se da navede što ima reći u svoju obranu.

(2) Sudac za prethodni postupak poučit će osobu iz stavka (1) ovoga članka da može uzeti branitelja po svome izboru koji može biti nazočan njezinom ispitivanju, a ako to ne učini, sud će joj postaviti branitelja po službenoj dužnosti ukoliko je u pitanju kazneno djelo za koje je prema kaznenom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine obrana obvezna.

(3) O saslušanju i obrani sastavlja se zapisnik.

Članak 39. **(Određivanje pritvora osobi čije se izručenje traži)**

(1) Ako molba za izručenje odgovara uvjetima iz članka 35. stavak (5) ovoga Zakona, osobi čije se izručenje traži određuje se pritvor rješenjem suca za prethodni postupak, na prijedlog tužitelja, u sljedećim slučajevima:

- a) ako postoji opasnost da će izbjeći postupak izručenja ili provođenje izručenja;
- b) ako postoje okolnosti koje ukazuju da će okrivljenik uništiti, sakriti, izmijeniti ili krivotvoriti tragove kaznenog djela ili druge dokaze;
- c) ako posebne okolnosti ukazuju da će osoba čije se izručenje traži ometati kazneni postupak ili

postupak izručenja utjecajem na očevice, suučesnike ili prikrivače.

- (2) Pritvor može trajati najdulje do izvršenja odluke o izručenju, ali ne dulje od šest mjeseci od dana pritvaranja.
- (3) Pritvor neće biti određen ako je iz same molbe za izručenje očigledno da nema mjesta izručenju.
- (4) Ako to opravdavaju posebni razlozi, nadležni sud umjesto pritvora može poduzeti druge mjere za osiguranje nazočnosti stranca.
- (5) U slučaju određivanja pritvora, sukladno odredbama stavka (1) ovoga članka, sudac za prethodni postupak obavještava o pritvoru Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, kako bi o tome izvijestilo stranu državu.
- (6) Sudac za prethodni postupak pustit će na slobodu stranca kada prestanu razlozi za pritvor ili ako molba za izručenje ne bude podnesena u roku od 30 dana od dana pritvaranja stranca.
- (7) O roku iz stavka (6) ovoga članka obavještava se strana država, na čiju se molbu može produžiti ovaj rok i pritvor protiv stranca, ali najviše još za 10 dana.
- (8) Ako se osoba čije se izručenje traži nalazi u pritvoru po nekoj drugoj osnovi, rokovi iz st. (6) i (7) ovoga članka počinju teći od dana određenog rješenjem Suda Bosne i Hercegovine o određivanju pritvora radi izručenja.
- (9) Ako propisana molba nije podnesena u određenome roku, sudac za prethodni postupak rješenjem ukida pritvor.

Članak 40.

(Postupak prema državljanima Bosne i Hercegovine)

- (1) Ako Ured za suradnju s Interpolom po raspisanoj međunarodnoj tjeratici strane države uvidom u postojeću bazu podataka državljana ili na drugi način utvrdi da je ta osoba državljanin Bosne i Hercegovine, obavijestit će Interpol države moliteljice koja je raspisala međunarodnu tjeraticu i sjedište Interpola o nemogućnosti izručenja svojih državljana i nemogućnosti raspisivanja tjeralice na teritoriju Bosne i Hercegovine za državljaninom Bosne i Hercegovine radi njegova izručenja drugoj državi.
- (2) Osim obavijesti iz stavka (1) ovoga članka, Ured za suradnju s Interpolom obavještava stranu državu da nadležna pravosudna tijela te države mogu ustupiti kazneni progon nadležnim pravosudnim tijelima Bosne i Hercegovine.
- (3) Ured za suradnju s Interpolom obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o raspisanoj međunarodnoj tjeratici strane države za državljaninom Bosne i Hercegovine i poduzetim mjerama.
- (4) Ukoliko Ured za suradnju s Interpolom nije mogao utvrditi je li osoba koju traži strana država državljanin Bosne i Hercegovine, a Sud Bosne i Hercegovine naknadno utvrdi da je osoba kojoj je određen pritvor radi izručenja drugoj državi državljanin Bosne i Hercegovine, takva se osoba odmah pušta iz pritvora ako nisu ispunjeni uvjeti za preuzimanje kaznenog progona od nadležnih tijela u Bosni i Hercegovini ili drugi uvjeti koji opravdavaju predaju te osobe drugom nadležnom tijelu radi vođenja kaznenog postupka za koji su nadležna tijela u Bosni i Hercegovini.

Članak 41.

(Privremeno pritvaranje stranca čije se izručenje traži)

- (1) U žurnim slučajevima, kada postoji opasnost da će stranac čije se izručenje traži pobjeći ili se skriti, a po molbi nadležnog tijela države moliteljice, bez obzira kako je ona upućena, nadležna policijska tijela

Bosne i Hercegovine stranca će lišiti slobode i privesti ga sucu za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine s ciljem odlučivanja o privremenom pritvoru.

(2) Uz molbu države moliteljice moraju biti priložena sredstva za utvrđivanje identiteta stranca, rješenje o pritvoru ili drugi akt jednakog pravnog djelovanja, naziv kaznenog djela zbog kojeg se traži privremeni pritvor, kao i izjava stranog tijela da će biti traženo izručenje te osobe.

(3) Nakon privođenja osobe čije se izručenje traži sudac za prethodni postupak poučit će je o njezinim pravima u smislu članka 38. stavak (2) ovoga Zakona, te će nakon saslušanja odlučiti o određivanju pritvora.

(4) Ako se udovolji molbi države moliteljice za određivanje pritvora osobi čije se izručenje traži, o tome se posredovanjem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavještava država moliteljica.

(5) Privremeni pritvor može trajati 18 dana.

(6) Rok iz stavka (5) ovoga članka može se produljiti na zahtjev države moliteljice, ali ni u kom slučaju ne može prijeći 40 dana.

(7) Ako zamoljena država ne dostavi molbu za izručenje i dokumentaciju u rokovima predviđenim za njihovu dostavu, Sud Bosne i Hercegovine donosi rješenje o ukidanju pritvora osobi čije se izručenje traži.

(8) Ako se osoba čije se izručenje traži već nalazi u pritvoru po nekoj drugoj osnovi, rokovi iz st. (5) i (6) ovoga članka počinju teći od dana donošenja rješenja o određivanju pritvora donesenog po zahtjevu za određivanje privremenog pritvora.

(9) Ako osoba čije se izručenje traži bude puštena iz pritvora zbog proteka rokova iz st. (5) i (6) ovoga članka, više se ne može odrediti ekstradicijski pritvor na temelju molbe za privremeno pritvaranje već isključivo na temelju podnesene molbe za izručenje.

Članak 42.

(Izvidne radnje i dostava spisa Vijeću Suda Bosne i Hercegovine)

(1) Nakon saslušanja tužitelja i branitelja, sudac za prethodni postupak će, po potrebi, provesti i druge izvidne radnje radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za izručenje stranca, odnosno za predaju predmeta na kojima je ili s pomoću kojih je počinjeno kazneno djelo, ako su ti predmeti oduzeti od stranca.

(2) Nakon provođenja izviđaja, sudac za prethodni postupak dostavlja spise izviđaja sa svojim mišljenjem Vijeću Suda Bosne i Hercegovine.

(3) Ako je protiv stranca čije se izručenje traži u tijeku kazneni postupak kod domaćeg suda zbog istog ili drugog kaznenog djela, sudac za prethodni postupak to će naznačiti u spisima.

Članak 43.

(Odluka o pretpostavkama za izručenje)

(1) Rješavajući po molbi strane države za izručenje, Sud Bosne i Hercegovine u postupku izručenja odlučuje jesu li ispunjene ili ne zakonske pretpostavke za izručenje.

(2) U slučaju kada dvije ili više država podnesu molbu za izručenje određene osobe, Sud Bosne i Hercegovine po svakoj molbi odlučuje o ispunjenosti pretpostavki za izručenje toj državi, ako ministar pravde Bosne i Hercegovine nije donio rješenje o izručenju po ranijoj odluci Suda Bosne i Hercegovine.

Članak 44.

(Donošenje rješenja kojim se utvrđuje ispunjenost pretpostavki za izručenje)

- (1) Ako Vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da su ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje stranca, to utvrđuje rješenjem.
- (2) Protiv rješenja iz stavka (1) ovoga članka stranke i tužitelj imaju pravo žalbe Vijeću Apelacijskog odjela Suda Bosne i Hercegovine u roku od tri dana od dana primitka rješenja.
- (3) Vijeće Apelacijskog odjela Suda Bosne i Hercegovine po žalbi na rješenje iz stavka (1) ovoga članka odlučuje rješenjem.
- (4) Ako Vijeće Apelacijskog odjela Suda Bosne i Hercegovine po žalbi na rješenje iz stavka (1) ovoga članka nađe da je žalba neutemeljena i da su ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje stranca ili ako protiv prvostupanjskog rješenja Vijeća ne bude podnesena žalba, predmet se dostavlja ministru pravde Bosne i Hercegovine koji odlučuje o izručenju.

Članak 45. **(Donošenje rješenja kojim se odbija izručenje)**

- (1) Ako Vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje, donijet će rješenje kojim se odbija molba za izručenje. Ovo rješenje dostavlja se Vijeću Apelacijskog odjela Suda Bosne i Hercegovine koje će, po saslušanju tužitelja u Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine, potvrditi, ukinuti ili preinačiti rješenje.
- (2) Ako je stranac u pritvoru, Vijeće Suda Bosne i Hercegovine može odlučiti da on ostane u pritvoru do pravomoćnosti rješenja o odbijanju izručenja.
- (3) Pravomoćno rješenje kojim se odbija izručenje dostavlja se stranoj državi putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.
- (4) Ukoliko se izručenje odbija iz razloga navedenih u članku 34. toč. a) i b) ovoga Zakona, rješenje kojim se odbija izručenje se uz svu raspoloživu dokumentaciju, bez odgode, dostavlja i nadležnom tužiteljstvu u Bosni i Hercegovini, radi mogućeg preuzimanja ili pokretanja kaznenog postupka, o čemu se obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) U slučaju iz stavka (4) ovoga članka, nadležni tužitelj dužan je u roku od 30 dana od donošenja pravomoćnog rješenja o odbijanju izručenja pismeno obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o svojoj odluci, s tim što ta obavijest mora sadržavati navod i obrazloženje razloga zbog kojih nije pokrenut kazneni postupak u Bosni i Hercegovini, ako protiv osobe čije izručenje nije odobreno nije pokrenut kazneni postupak u Bosni i Hercegovini, dok se uz obavijest o pokretanju kaznenog postupka u Bosni i Hercegovini protiv takve osobe može zatražiti dodatna obavijest i dokazi od druge države.
- (6) Obavijest iz stavka (5) ovoga članka Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđuje državi koja je tražila izručenje.

Članak 46. **(Donošenje konačnog rješenja o izručenju)**

- (1) Ako je Vijeće Suda Bosne i Hercegovine pravomoćnim rješenjem utvrdilo da su ispunjene pretpostavke za izručenje stranca, ministar pravde Bosne i Hercegovine, nakon uvida u cjelokupni spis o izručenju, donosi rješenje kojim se dopušta ili ne dopušta izručenje stranca.
- (2) Protiv rješenja iz stavka (1) ovoga članka ne može se uložiti žalba niti voditi upravni spor.
- (3) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može odbiti izručenje ako su u pitanju kaznena djela za koja je domaćim zakonom predviđena kazna zatvora do tri godine ili ako je strani sud izrekao kaznu zatvora do jedne godine.

(4) U slučaju kada ministar pravde Bosne i Hercegovine odbije izručenje osobe za koju je Sud Bosne i Hercegovine pravomoćnim rješenjem utvrdio da su ispunjene pretpostavke za izručenje, Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine može pokrenuti upravni spor.

Članak 47.
(Odgoda izvršenja rješenja o izručenju)

(1) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može odlučiti o odgodi predaje osobe čije je izručenje odobreno do završetka kaznenog postupka koji se vodi protiv te osobe u Bosni i Hercegovini zbog drugog kaznenog djela ili do izvršenja kazne zatvora koja joj je izrečena u Bosni i Hercegovini.

(2) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može donijeti rješenje o privremenoj predaji državi moliteljici osobe čija je predaja odgođena, radi provođenja žurnih postupovnih radnji, ako to neće imati štetne posljedice za kazneni postupak koji se vodi pred domaćim sudom i ako država moliteljica da jamstvo da će je držati u pritvoru za vrijeme boravka u toj državi, kao i da će je vratiti u Bosnu i Hercegovinu u roku koji je, na prijedlog Suda Bosne i Hercegovine, odredilo Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

Članak 48.
(Načela specijaliteta)

(1) U rješenju kojim se dopušta izručenje stranca ministar pravde Bosne i Hercegovine navodi:

- a) da se on ne može progoniti za drugo djelo prije izručenja za počinjeno kazneno djelo;
- b) da se prema njemu ne može izvršiti kazna za drugo djelo prije izručenja za počinjeno kazneno djelo;
- c) da se prema njemu ne može primijeniti teža kazna od one na koju je osuđen niti smrtna kazna;
- d) da će prema njemu biti ponovljen kazneni postupak ukoliko je osuđen u odsutnosti i
- e) da se on, bez suglasnosti Bosne i Hercegovine, ne smije izručiti trećoj državi radi kaznenog progona za kazneno djelo počinjeno prije dopuštenog izručenja ili izvršenja kazne zatvora koja je izrečena prije dopuštenog izručenja.

(2) Osim navedenih uvjeta, ministar pravde Bosne i Hercegovine može postaviti i druge uvjete za izručenje, sukladno ovome Zakonu i međunarodnom ugovoru.

Članak 49.
(Postupanje u slučaju većeg broja molbi različitih zemalja za izručenje)

(1) Ako dvije ili više država istovremeno traže izručenje neke osobe zbog istog ili različitih djela, ministar pravde Bosne i Hercegovine će, prilikom donošenja odluke, uzeti u obzir sve okolnosti, a prije svega težinu kaznenih djela, mjesto počinjenja, redosljed podnošenja zahtjeva, državljanstvo tražene osobe, mogućnost bolje socijalne rehabilitacije i mogućnost izručenja trećoj državi.

(2) Ako je država moliteljica podnijela molbu za izručenje za više istih ili različitih kaznenih djela, od kojih pojedina ne ispunjavaju uvjete glede visine kazne iz članka 33. st. (3) i (4) ovoga Zakona, izručenje se može odobriti i za ta kaznena djela.

(3) Odluka iz st. (1) i (2) ovoga članka mora biti obrazložena.

(4) Prilikom donošenja odluke iz st. (1) i (2) ovoga članka, državi kojoj je odobreno izručenje može se dati suglasnost za, eventualno, izručenje te osobe nekoj od drugih država koje su također tražile izručenje.

Članak 50.
(Izručenje predane osobe trećoj državi)

(1) Država kojoj je izručena osoba čije se izručenje traži može tu osobu izručiti trećoj državi samo uz suglasnost nadležnih tijela Bosne i Hercegovine.

(2) Davanje suglasnosti iz stavka (1) ovoga članka podrazumijeva da država kojoj je osoba predana dostavi molbu i popratnu dokumentaciju te provede postupak predviđen za izručenje stranca iz Bosne i Hercegovine, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Ministar pravde Bosne i Hercegovine donosi rješenje kojim se daje suglasnost državi moliteljici za izručenje predane osobe trećoj državi.

Članak 51. **(Dostava rješenja stranoj državi i predaja osoba)**

(1) Rješenje ministra pravde Bosne i Hercegovine kojim je dopušteno izručenje stranca dostavlja se državi moliteljici.

(2) Rješenje o izručenju stranca dostavlja se Uredu za suradnju s Interpolom i Graničnoj policiji Bosne i Hercegovine.

(3) Ured za suradnju s Interpolom dogovara tehničke detalje izvršenja izručenja s Interpolom države moliteljice, a izručenje, tj. transport i predaju osobe ovlaštenim osobama države moliteljice izvršava Granična policija Bosne i Hercegovine, uz asistenciju Ureda za suradnju s Interpolom.

(4) Osoba čije je izručenje odobreno mora biti predana najkasnije u roku od 30 dana od dana donošenja rješenja ministra pravde Bosne i Hercegovine o izručenju.

(5) Ako država moliteljica bez opravdanog razloga ne preuzme osobu čije je izručenje dopušteno u roku od pet dana od dana dogovorenog za predaju, ta će osoba biti puštena na slobodu.

(6) Rok iz stavka (5) ovoga članka može biti produljen do 15 dana, na izričit i opravdan zahtjev države moliteljice.

(7) Ured za suradnju s Interpolom obavijestit će Interpol države moliteljice o posljedicama nepreuzimanja i rokovima iz st. (5) i (6) ovoga članka prilikom dogovora o preuzimanju osobe čije se izručenje traži.

Članak 52. **(Pojednostavljeno izručenje)**

(1) Osoba čije se izručenje traži može dati suglasnost za predaju državi moliteljici na pojednostavljeni način, bez provođenja postupka izručenja, te se odreći prava na načela specijaliteta.

(2) Sudac za prethodni postupak dužan je tijekom saslušanja ukazati osobi čije se izručenje traži na mogućnost pojednostavljene predaje i njezinim posljedicama u smislu odredaba stavka (1) ovoga članka.

(3) Suglasnost i odricanje prava iz stavka (1) ovoga članka unose se u zapisnik Suda Bosne i Hercegovine.

(4) Suglasnost i odricanje od prava iz stavka (1) ovoga članka su neopozivi.

(5) Nadležni sud odmah obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o suglasnosti za pojednostavljeno izručenje, koje bez odgode o tome obavještava državu moliteljicu. U tom slučaju država moliteljica nije obvezna dostaviti molbu za izručenje.

(6) Pojednostavljeno izručenje ima učinke izručenja i podliježe istim uvjetima, na što se upozorava država moliteljica.

Članak 53. **(Ponovno izručenje)**

(1) Ako osoba koja je izručena državi moliteljici na bilo koji način izbjegne kazneni progon ili izvršenje kazne u državi moliteljici, a ponovno se nađe na teritoriju Bosne i Hercegovine, može biti izručena na ponovljeni zahtjev.

(2) U smislu odredaba stavka (1) ovoga članka, država moliteljica nije dužna uz zahtjev za izručenje dostavljati i dokumentaciju o izručenju.

Članak 54.

(Provođenje postupka izručenja nakon dostave dokumentacije o izručenju po isteku roka)

Ako država moliteljica dostavi molbu za izručenje i dokumentaciju o izručenju nakon isteka roka koji je odredio Sud Bosne i Hercegovine, on može odlučiti provesti postupak izručenja.

Članak 55.

(Ponavljanje postupka izručenja)

(1) Ako se od trenutka pravomoćnosti rješenja Suda Bosne i Hercegovine do donošenja rješenja ministra pravde Bosne i Hercegovine o izručenju promijene okolnosti glede pojedinih pretpostavki za izručenje iz članka 34. ovoga Zakona, ministar pravde Bosne i Hercegovine dostavit će Sudu Bosne i Hercegovine cjelokupnu dokumentaciju i zatražiti da ponovi postupak izručenja sukladno odredbama ovoga Zakona radi utvrđivanja ispunjenosti zakonskih uvjeta za izručenje.

(2) Ako je ministar pravde Bosne i Hercegovine donio rješenje o izručenju, a prije izručenja promijene se okolnosti glede pojedinih pretpostavki za izručenje iz članka 34. ovoga Zakona, ministar pravde Bosne i Hercegovine će svoje doneseno rješenje staviti izvan snage te ga dostaviti Sudu Bosne i Hercegovine i zatražiti da Sud Bosne i Hercegovine ponovi postupak izručenja sukladno odredbama ovoga Zakona radi utvrđivanja ispunjenosti zakonskih uvjeta za izručenje.

(3) Na temelju rješenja Suda Bosne i Hercegovine u ponovljenom postupku, ministar pravde Bosne i Hercegovine donosi rješenje o izručenju.

Članak 56.

(Pretraga osoba, pretraga prostorija i oduzimanje predmeta)

(1) Sud Bosne i Hercegovine može, na temelju zamolnice države moliteljice, tijekom cijelog postupka izručenja donijeti naredbu za pretragu osobe lišene slobode čije se izručenje traži, pretragu prostorija i privremeno oduzimanje predmeta.

(2) Predmeti koji se nađu kod osobe lišene slobode čije se izručenje traži predaju se državi moliteljici, na njezin zahtjev, i to:

- a) predmeti koji posluže kao dokazni materijali;
- b) predmeti koji potječu od kaznenog djela, a koji se u trenutku lišenja slobode nađu kod osobe čije se izručenje traži ili budu naknadno otkriveni.

(3) Predmeti iz stavka (1) ovoga članka bit će predani i ako se već odobreno izručenje ne može izvršiti zbog smrti ili bolesti tražene osobe.

(4) Ako navedeni predmeti podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriju Bosne i Hercegovine, mogu se u vezi s kaznenim postupkom koji je u tijeku privremeno zadržati ili predati državi moliteljici, uz uvjet da budu vraćeni.

(5) Odredbe ovoga članka ne diraju u pravo vlasništva i ostala prava na navedenim predmetima.

POGLAVLJE IV. POSTUPAK PO MOLBI BOSNE I HERCEGOVINE ZA IZRUČENJE IZ DRUGE

DRŽAVE

Članak 57. (Podnošenje molbe za izručenje iz druge države)

(1) Ako se protiv osobe koja se nalazi u drugoj državi vodi kazneni postupak u Bosni i Hercegovini ili ako je osobi koja se nalazi u stranoj državi domaći sud izrekao kaznu zatvora, ministar pravde Bosne i Hercegovine može podnijeti molbu za izručenje te osobe, na obrazložen prijedlog tijela koje vodi postupak, odnosno tijela nadležnog za izvršenje.

(2) Molba se podnosi ovlaštenom ministarstvu za poslove pravosuđa zamoljene države diplomatskim putem, odnosno izravno ako je to određeno međunarodnim ugovorom.

Članak 58. (Molba za privremeni pritvor)

(1) U žurnim slučajevima, kada postoji opasnost da će osoba čije se izručenje traži pobjeći ili se skriti, ministar pravde Bosne i Hercegovine može i prije podnošenja molbe za izručenje zatražiti od zamoljene države da tu osobu privremeno pritvori.

(2) Uz molbu za privremeni pritvor prilažu se dokazi za utvrđivanje identiteta osobe čije se izručenje traži, rješenje o pritvoru ili drugi akt jednakoga pravnog djelovanja, odnosno pravomoćna presuda ako je stvar presuđena, naziv kaznenog djela zbog kojeg se traži privremeni pritvor, kao i izjava da će biti traženo izručenje te osobe.

Članak 59. (Jamstva glede izručene osobe)

(1) Ako tražena osoba bude izručena u Bosnu i Hercegovinu, moći će se kazneno progoniti odnosno prema njoj će se moći izvršiti kazna samo za kazneno djelo za koje je dopušteno izručenje, osim ako se osoba odrekla toga prava, a država koja ju je izručila nije postavila takav uvjet.

(2) Ako je izručenje tražene osobe u Bosnu i Hercegovinu odobreno pod određenim uvjetima glede vrste ili visine kazne koja se može izreći, odnosno izvršiti i te uvjete prihvati tijelo koje je tražilo njezino izručenje, nadležni sud u Bosni i Hercegovini pri izricanju je kazne vezan tim uvjetima, a ako je u pitanju izvršenje već izrečene kazne, sud koji je sudio u posljednjem stupnju preinačit će presudu i uskladiti izrečenu kaznu prema uvjetima izručenja.

(3) Ako je izručenje tražene osobe u Bosnu i Hercegovinu odobreno pod određenim uvjetima glede tipa ustanove u kojoj treba izdržavati kaznu i te uvjete prihvati tijelo koje je tražilo njegovo izručenje, nadležno tijelo koje upućuje osuđenika na izdržavanje kazne zatvora dužno je voditi računa o uvjetima pod kojima je osoba izručena glede tipa ustanove u kojoj ta osoba treba izdržavati zatvorsku kaznu.

(4) Ako je izručena osoba bila pritvorena u stranoj državi zbog kaznenog djela u vezi s kojim je izručena, vrijeme koje je ta osoba provela u pritvoru uračunat će se u kaznu.

Članak 60. (Troškovi)

Troškovi vezani za dovođenje osobe čije je izručenje odobreno u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret proračuna iz kojeg se financira tijelo koje je zatražilo izručenje i planira ih i uplaćuje ministarstvo pravde koje se financira iz tog proračuna, a na razini Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine - Pravosudno povjerenstvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE V. SPROVOĐENJE STRANCA PREKO TERITORIJA BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 61.
(Molba za sprovođenje preko teritorija Bosne i Hercegovine i troškovi)

- (1) Ako strana država traži izručenje od druge strane države, a tražena bi se osoba imala sprovesti preko teritorija Bosne i Hercegovine, ministar pravde Bosne i Hercegovine može dopustiti sprovođenje, na molbu zainteresirane države, pod uvjetom da nije u pitanju državljanin Bosne i Hercegovine i da se izručenje ne obavlja za političko ili vojno kazneno djelo.
- (2) Molba za sprovođenje osobe preko teritorija Bosne i Hercegovine mora sadržavati sve podatke iz članka 35. stavak (5) ovoga Zakona.
- (3) Pod uvjetom uzajamnosti, troškovi sprovođenja osobe preko teritorija Bosne i Hercegovine padaju na teret sredstava proračuna Bosne i Hercegovine, ako je u pitanju sprovođenje koje se obavlja kopnenim putem.

POGLAVLJE VI. IZVRŠENJE STRANIH SUDSKIH PRESUDA U KAZNENIM STVARIMA

Članak 62.
(Opće odredbe)

- (1) Domaći sud postupit će po molbi države izricanja kazne za izvršenje sudske presude u kaznenim stvarima samo ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom i izvršit će pravomoćnu presudu u odnosu na sankciju koju je izrekao strani sud na način da presudom izrekne sankciju prema kaznom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine.
- (2) Strana sudska presuda u kaznenim stvarima može se izvršiti i prema državljaninu Bosne i Hercegovine i prema osobama koje na teritoriju Bosne i Hercegovine imaju prebivalište.
- (3) Stranu sudsku presudu u kaznenim stvarima koja podrazumijeva zatvor moguće je izvršiti:
 - a) po molbi strane države, u slučaju kada je osuđenik nedostupan toj državi, a državljanin je Bosne i Hercegovine i ima prebivalište u Bosni i Hercegovini ili samo ima prebivalište u Bosni i Hercegovini i
 - b) po molbi državljanina Bosne i Hercegovine koji izdržava kaznu zatvora u državi izricanja kazne, za premještaj u Bosnu i Hercegovinu, a radi daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne.

Članak 63.
(Uvjeti za izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima)

- (1) Ako nije drukčije određeno međunarodnim ugovorom, strana sudska presuda u kaznenim stvarima izvršit će se samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - a) ako je presuda pravomoćna i ako ju je izreklo nadležno pravosudno tijelo države izricanja kazne;
 - b) ako je kazneno djelo predviđeno kao kazneno djelo i po zakonima Bosne i Hercegovine;
 - c) ako u vrijeme podnošenja molbe osuđenik treba izdržati još najmanje šest mjeseci izrečene kazne zatvora;
 - d) ako osuđenik dâ suglasnost za izvršenje;
 - e) da osoba za koju se traži izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima već nije osuđena za to kazneno djelo u Bosni i Hercegovini ili se za to djelo u Bosni i Hercegovini vodi kazneni postupak ili je u Bosni i Hercegovini oslobođena optužbe i
 - f) da izvršenje kaznene sankcije nije zastarjelo prema zakonima države izricanja kazne i Bosne i Hercegovine.
- (2) Strana sudska presuda u kaznenim stvarima neće se izvršiti:

- a) ako bi izvršenje bilo u suprotnosti s načelima pravnog poretka Bosne i Hercegovine ili obvezama koje je Bosna i Hercegovina preuzela zaključivanjem međunarodnog ugovora i
- b) ako je kazneno djelo za koje se traži izvršenje, po mišljenju tijela u Bosni i Hercegovini koji donose odluku po molbi, djelo političke ili vojne prirode.

Članak 64.

(Stvarna i mjesna nadležnost suda za vođenje postupka po molbi)

Stvarna i mjesna nadležnost suda u Bosni i Hercegovini za vođenje postupka po molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima određuje se na isti način kao i za vođenje kaznenog postupka u konkretnom predmetu, kada bi taj postupak bio vođen u Bosni i Hercegovini.

Članak 65.

(Dokumentacija koja se prilaže uz molbu države izricanja kazne)

Ako je međunarodnim ugovorom određeno da države ugovornice mogu osim ugovorenih postaviti i druge zahtjeve glede dokumentacije koja se dostavlja uz molbu za izvršenje, potrebno je da država izricanja kazne dostavi i:

- a) izvornik ili ovjerenu presliku pravomoćne presude s klauzulom pravomoćnosti,
- b) podatke o osuđeniku, uključujući osobne podatke, podatke o državljanstvu i prebivalištu, kao i podatke o mjestu rođenja, posljednjem prebivalištu, te druge podatke koji mogu biti od značaja za određivanje nadležnosti suda za odlučivanje po zahtjevu;
- c) podatke u vezi s izrečenom kaznom, uključujući i podatke o vremenu provedenom u pritvoru i/ili na izdržavanju kazne zatvora i
- d) prijepis primijenjenih zakonskih odredaba na kojima se presuda temelji.

Članak 66.

(Postupak po molbi strane države za priznanje i izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima)

(1) Kada Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine primi molbu za priznanje i izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima, dužno je molbu s popratnom dokumentacijom dostaviti:

- a) Sudu Bosne i Hercegovine, za kaznena djela iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;
- b) nadležnom entitetskom ministarstvu pravde, odnosno Pravosudnom povjerenstvu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za kaznena djela iz nadležnosti sudova u entitetima, odnosno suda u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Entitetska ministarstva pravde, odnosno Pravosudno povjerenstvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine će, nakon što zaprima molbu s dokumentacijom, proslijediti je nadležnom sudu na odlučivanje.

(3) Ako nadležni sud ocijeni da uz molbu nije priložena potrebna dokumentacija sukladno međunarodnom ugovoru ili ovome Zakonu, putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine zatražit će od nadležnih pravosudnih tijela države izricanja kazne njezinu dopunu.

(4) Ako sud kojem je dostavljena dokumentacija utvrdi da nije nadležan, predmetnu molbu s dokumentacijom proslijedit će stvarno i mjesno nadležnom sudu, o čemu će obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(5) Ako država izricanja kazne ne dostavi traženu dokumentaciju u roku od tri mjeseca, molba i dokumentacija bit će vraćeni državi izricanja kazne, uz pravo te države na ponovno podnošenje molbe s potpunom dokumentacijom.

Članak 67.

(Branitelj)

Tijekom cijelog postupka osoba za koju se traži izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima može imati branitelja po svome izboru, a ako to ne učini, sud će joj postaviti branitelja po službenoj dužnosti, ukoliko su u pitanju kaznena djela za koje je zapriječena kazna za koju je, prema zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, obrana u kaznenom postupku obvezna.

Članak 68. (Donošenje presude)

- (1) Nadležni sud odlučuje o molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima u vijeću sastavljenom od trojice sudaca, izvan rasprave.
- (2) O sjednici vijeća na kojoj se donosi odluka obavještavaju se tužitelj, osuđenik i branitelj.
- (3) Prilikom odlučivanja po molbi, sud je vezan činjeničnim stanjem utvrđenim u stranoj presudi te će u izreci presude koju donosi unijeti potpunu izreku i naziv suda iz strane presude i izreći će sankciju, pri čemu se odluka o sankciji temelji na kaznenom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, a razloge kojima se sud vodio pri izricanju sankcije unijet će u obrazloženje presude.
- (4) Priznata strana sudska presuda u kaznenim stvarima izvršit će se na način kao da ju je izrekao sud koji je tu presudu priznao.
- (5) Pri izricanju presude sud ne može izreći težu kaznu od one koju je izrekao strani sud.

Članak 69. (Žalba na presudu)

- (1) Protiv presude iz članka 68. ovoga Zakona žalbu mogu izjaviti tužitelj, osuđenik i njegov branitelj u roku od 30 dana od dana primitka presude.
- (2) O žalbi na presudu donesenu po molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima odlučuje vijeće suda nadležno za odlučivanje po žalbi na presudu, prema odgovarajućim odredbama zakona o kaznenom postupku po kojem taj sud postupa.

Članak 70. (Dostava pravomoćne presude)

Pravomoćna presuda kojom se priznaje strana sudska presuda u kaznenim stvarima dostavlja se putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine državi izricanja kazne osuđeniku, njegovom branitelju i tužitelju.

Članak 71. (Posljedice preuzimanja izvršenja)

- (1) Ako je preuzeto izvršenje strane sudske presude u kaznenim stvarima, privremeno prestaje pravo na izvršenje te presude u državi izricanja kazne, a daljnje izvršenje provodi se po zakonima u Bosni i Hercegovini.
- (2) Za odlučivanje o zahtjevu za ponavljanje kaznenog postupka isključivo je nadležna država izricanja kazne.
- (3) Za odlučivanje o ublažavanju visine kazne, pomilovanju ili amnestiji nadležni su i država izricanja kazne i Bosna i Hercegovina.
- (4) Ako se sudska presuda na kojoj se temelji molba države izricanja kazne za izvršenje naknadno ukine ili izmijeni, nadležni sud u Bosni i Hercegovini će po novoj presudi države izricanja kazne, na zahtjev osuđenika, ponoviti postupak priznanja i izvršenja strane sudske presude u kaznenim stvarima i odlučiti o

daljnjem izdržavanju kazne.

(5) Ako osuđenik izbjegne izvršenje u Bosni i Hercegovini, država izricanja kazne ponovno stječe pravo na izvršenje. Država izricanja kazne dužna je o takvim okolnostima odmah obavijestiti Bosnu i Hercegovinu.

(6) Bosna i Hercegovina i država izricanja kazne dužne su jedna drugu obavijestiti o okolnostima iz stavka (5) ovoga članka.

Članak 72. (Obvezno obavještanje)

Bosna i Hercegovina obavijestit će državu izricanja kazne o svim okolnostima koje se tiču pomilovanja i amnestije.

Članak 73. (Podnošenje molbe u postupku po molbi pravosudnih tijela u Bosni i Hercegovini za priznanje i izvršenje presude domaćeg suda u kaznenim stvarima)

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na molbu domaćeg tijela nadležnog za izvršenje kaznene sankcije, od strane države zatražiti priznanje i izvršenje sudske presude domaćeg suda u kaznenim stvarima ako:

- a) Bosna i Hercegovine ne može osigurati izvršenje sudske presude domaćeg suda u kaznenim stvarima i
- b) se uslijed prijenosa izvršenja opravdano može očekivati bolja socijalna rehabilitacija osuđenika.

Članak 74. (Način i postupak podnošenja molbe)

(1) Molba podnesena stranoj državi za izvršenje presude domaćeg suda u kaznenim stvarima mora biti popraćena dokumentacijom određenom međunarodnim ugovorom, a u svakom slučaju dokumentacijom iz članka 65. ovoga Zakona.

(2) Jezik na kojem je napisana molba i dokumentacija priložena uz molbu određen je međunarodnim ugovorom.

Članak 75. (Posljedice preuzimanja izvršenja presude domaćeg suda)

Ako strana država preuzme izvršenje presude domaćeg suda u kaznenim stvarima, nadležno pravosudno tijelo u Bosni i Hercegovini privremeno će obustaviti izvršenje s danom započinjanja izvršenja u državi izdržavanja kazne.

Članak 76. (Posljedice preuzimanja izvršenja u slučaju izmjene ili obustave od izvršenja sudske presude u kaznenim stvarima)

(1) Ako je, nakon što je država izvršenja preuzela sudsku presudu u kaznenim stvarima, u Bosni i Hercegovini došlo do izmjene ili obustave izvršenja te presude, o tome se obavještava država izvršenja presude.

(2) Ako osuđenik izbjegne izvršenje presude u državi izvršenja koja je priznala domaću sudsku presudu u kaznenim stvarima, izvršenje se nastavlja u Bosni i Hercegovini.

POGLAVLJE VII. PREMJEŠTAJ OSUĐENIKA IZ STRANE DRŽAVE U BOSNU I HERCEGOVINU

Članak 77. (Opće odredbe)

- (1) Osuđeni državljanin Bosne i Hercegovine koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u stranoj državi može, na osobni zahtjev, biti premješten u Bosnu i Hercegovinu, radi daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u stranoj državi.
- (2) Preuzimanje izvršenje kazne zatvora nad osuđenim državljaninom Bosne i Hercegovine moguće je samo uz suglasnost države izricanja kazne, pod uvjetom da je osuđeni državljanin Bosne i Hercegovine dao suglasnost za premještaj i da preostala izrečena kazna zatvora koju treba izdržati iznosi najmanje šest mjeseci.

Članak 78. (Postupak po molbi osuđenih državljana Bosne i Hercegovine za premještaj u Bosnu i Hercegovinu radi daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne)

- (1) Glede načina i postupka donošenja presude po molbi bosanskohercegovačkih državljana za premještaj u Bosnu i Hercegovinu radi daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne, analogno se primjenjuju odredbe čl. 66, 67, 68. i 69. ovoga Zakona.
- (2) Nakon što domaći sud donese presudu kojom se priznaje strana sudska presuda u kaznenim stvarima, presuda se dostavlja osuđeniku u državi izricanja kazne i nadležnim tijelima države izricanja kazne.
- (3) Nakon što osuđenik potpiše primitak dostavljene presude, dokaz o prijmu vraća se sudu koji je donio presudu.
- (4) Nakon pravomoćnosti presude i suglasnosti nadležnih tijela države izricanja kazne s njom, pristupa se realizaciji premještaja osuđenika iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu.

POGLAVLJE VIII. PREMJEŠTAJ OSUĐENIKA IZ BOSNE I HERCEGOVINE U STRANU DRŽAVU

Članak 79. (Postupak po molbi stranih državljana za premještaj u države njihovog državljanstva radi daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u Bosni i Hercegovini)

- (1) Osuđeni stranac koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Bosni i Hercegovini na temelju presude domaćeg suda može podnijeti molbu da izrečenu kaznu nastavi izdržavati u državi čiji je državljanin.
- (2) Kazneno-popravna ustanova u kojoj osuđeni stranac izdržava zatvorsku kaznu dužna je upoznati tu osobu s mogućnošću da izrečenu kaznu zatvora izdržava u državi čiji je državljanin.
- (3) Molba iz stavka (1) ovoga članka podnosi se kazneno-popravnoj ustanovi u kojoj stranac izdržava zatvorsku kaznu.
- (4) Kazneno-popravna ustanova dužna je kompletirati dokumentaciju sukladno odredbama međunarodnog ugovora koji obvezuje Bosnu i Hercegovinu i državu iz koje je osuđenik, odnosno sukladno članku 65. ovoga Zakona, te tako kompletiranu dokumentaciju uz molbu osuđenika dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) Za osobe koje je osudio sud u entitetu i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine molba iz stavka (1) ovoga članka podnosi se putem entitetskih ministarstava pravde, odnosno Pravosudnog povjerenstva Brčko

Distrikta Bosne i Hercegovine.

(6) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđuje molbu osuđenika državi u kojoj osuđenik želi izdržavati ili nastaviti izdržavati kaznu, a čiji je državljanin.

Članak 80.
(Donošenje rješenja o premještaju stranca)

Ako država čiji je osuđenik državljanin preuzme izdržavanje kazne za tu osobu, konačno rješenje o premještaju stranca donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine, uz prethodno pribavljenu suglasnost entitetskih ministarstava pravde odnosno Pravosudnog povjerenstva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine za presude donesene u entitetima i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, dok za presude koje je donio Sud Bosne i Hercegovine rješenje donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine, samo na temelju presude toga Suda.

Članak 81.
(Mjesto, vrijeme i način premještaja)

Vrijeme, mjesto i datum preuzimanja osuđenika iz Bosne i Hercegovine u državu izdržavanja kazne ili iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu, kao i način njegova transporta, dogovara Ured za suradnju s Interpolom s Interpolom strane države, a premještaj obavljaju pripadnici Granične policije Bosne i Hercegovine, uz asistenciju pripadnika Ureda za suradnju s Interpolom.

Članak 82.
(Troškovi premještaja)

(1) Troškove nastale u vezi s premještajem osuđenika snosi država izdržavanja kazne, osim troškova koji su isključivo nastali u državi izricanja kazne.

(2) Troškovi dovođenja osuđenika čiji je premještaj odobren u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret proračuna iz kojega se financira sud koji je donio presudu kojom je preuzeto daljnje izdržavanje kazne zatvora za osuđenika, te ih planira i uplaćuje ministarstvo pravde koje se financira iz toga proračuna, a na razini Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine - Pravosudno povjerenstvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(3) U slučaju nemogućnosti izvršenja dogovorenog premještaja osuđenika iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu iz bilo kojeg razloga, dodatne troškove po toj osnovi snosi proračunski korisnik, sukladno stavku (2) ovoga članka.

POGLAVLJE IX. USTUPANJE I PREUZIMANJE KAZNENOG PROGONA

Članak 83.
(Ustupanje kaznenog progona stranoj državi)

(1) Ako je na teritoriju Bosne i Hercegovine kazneno djelo počinio stranac koji ima prebivalište u stranoj državi, toj se državi mogu ustupiti svi kazneni spisi radi kaznenog progona i suđenja, ako se strana država tome ne protivi.

(2) Ustupanje kaznenog progona i suđenja nije dopušteno ako se njime stranac može izložiti nepravdom postupku, nehumanom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

(3) Prije podizanja optužnice odluku o ustupanju donosi tužitelj. Nakon podizanja optužnice, a do ustupanja predmeta sucu odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavne rasprave, odluku donosi sudac za prethodno saslušanje, na prijedlog tužitelja.

- (4) Nakon otvaranja glavne rasprave odluku o ustupanju kaznenog progona, na prijedlog tužitelja, donosi sudac odnosno vijeće pred kojim se vodi glavna rasprava.
- (5) Ustupiti se može progon za kaznena djela iz nadležnosti suda s propisanom kaznom zatvora do 10 godina, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno ili ako s tom državom nema uzajamnosti, koja se pretpostavlja dok se ne dokaže drukčije.
- (6) Ako je oštećenik državljanin Bosne i Hercegovine, ustupanje nije dopušteno ukoliko se on tome protivi, osim kada je dano osiguranje za ostvarivanje njegova imovinsko-pravnog zahtjeva.

Članak 84.

(Zamolnica za preuzimanje kaznenog progona od strane države)

- (1) Zahtjev za preuzimanje kaznenog progona stranoj državi podnosi se u obliku zamolnice.
- (2) Zamolnica za preuzimanje kaznenog progona, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno, uz ostalo mora sadržavati i: osobne podatke o osumnjičeniku odnosno optuženiku, njegovu državljanstvu, mjestu prebivališta, opis i kvalifikaciju kaznenog djela, kao i obrazloženi razlog zbog kojeg se kazneni postupak ustupa zamoljenoj državi.
- (3) Zamolnica i njezini prilozi trebaju biti prevedeni na jezik zamoljene države, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Članak 85.

(Način postupanja po zamolnici domaćeg pravosudnog tijela za preuzimanje kaznenog progona od strane države)

- (1) Zamolnica domaćeg pravosudnog tijela za preuzimanje kaznenog progona od strane države sa svim spisima kaznenog predmeta dostavlja se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.
- (2) Ako je predmet koji se ustupa iz nadležnosti entitetskog pravosudnog tijela, odnosno pravosudnih tijela Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, zamolnica iz članka 84. ovoga Zakona sa svim prilogima podnosi se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine putem entitetskog ministarstva pravde, odnosno Pravosudnog povjerenstva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
- (3) Nakon što zaprimi zamolnicu za preuzimanje kaznenog progona Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će je sa svim spisima kaznenog predmeta proslijediti nadležnom tijelu zamoljene države, te ga zamoliti da Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine dostavi povratnu informaciju o odluci nadležnog stranog pravosudnog tijela zamoljene države po zamolnici.
- (4) Ako nakon zaprimanja zamolnice Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine ocijeni da je ona nepotpuna ili da nije prevedena na jezik zamoljene države, ukoliko to zahtijeva međunarodni ugovor, zatražit će od tijela koje je podnijelo zamolnicu da u roku od 30 dana otkloni nedostatke u zamolnici.
- (5) Ako tijelo kojem je vraćena zamolnica ne otkloni nedostatke u zamolnici u roku predviđenom u stavku (4) ovoga članka, zamolnica i spisi vraćaju se tome tijelu.

Članak 86.

(Preuzimanje kaznenog progona po zamolnici strane države)

- (1) Nadležno pravosudno tijelo Bosne i Hercegovine može preuzeti kazneni progon po zamolnici pravosudnih tijela države moliteljice u slučajevima određenim zakonom i međunarodnim ugovorom.
- (2) Nadležno pravosudno tijelo u Bosni i Hercegovini može preuzeti vođenje kaznenog postupka zbog kaznenog djela počinjenog u inozemstvu i u slučaju kada nije dopušteno izručenje iz Bosne i Hercegovine po

zamolnici strane države, a kada strano pravosudno tijelo, koje je tražilo izručenje, izjavi da neće osobu čije se izručenje traži dalje kazneno progoniti za isto djelo, nakon pravomoćnosti presude nadležnog pravosudnog tijela u Bosni i Hercegovini.

(3) Nakon što zaprimi zamolnicu države moliteljice za preuzimanje kaznenog progona Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđuje je:

- a) Tužiteljstvu Bosne i Hercegovine, za djela iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;
- b) nadležnom tužiteljstvu u entitetu, putem entitetskog ministarstva pravde, za djela iz nadležnosti sudova u entitetima i
- c) nadležnom tužiteljstvu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, putem Pravosudnog povjerenstva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za djela iz nadležnosti suda u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(4) Ako je uz zahtjev strane države za preuzimanje kaznenog progona podnesen imovinsko-pravni zahtjev, postupit će se kao da je taj zahtjev podnesen sudu.

Članak 87.

(Sadržaj zamolnice za preuzimanje kaznenog progona)

(1) Zamolnica strane države za preuzimanje kaznenog progona mora sadržavati sve elemente predviđene međunarodnim ugovorom, ako takav ugovor postoji.

(2) Uz zamolnicu iz stavka (1) ovoga članka, kao i u slučaju nepostojanja međunarodnog ugovora, prilaže se i kazneni spis sa svim dokaznim materijalom i odredbama kaznenog zakona primijenjenim u državi moliteljici.

Članak 88.

(Postupak po zamolnici strane države za preuzimanje kaznenog progona)

(1) O odluci po zamolnici strane države za preuzimanje kaznenog progona odlučuje nadležni tužitelj.

(2) Ako je kazneni progon preuzet, kazneni postupak vodi se prema kaznenom zakonodavstvu u Bosni i Hercegovini.

Članak 89.

(Valjanost dokaznih radnji)

Dokazne radnje koje su provela pravosudna tijela prema propisima države moliteljice bit će izjednačene s odgovarajućim dokaznim radnjama prema propisima Bosne i Hercegovine, osim ako to nije protivno temeljnim načelima domaćeg pravnog poretka i načelima međunarodnih akata o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Članak 90.

(Odbijanje preuzimanja kaznenog progona)

(1) Strana država koja je uputila zamolnicu bit će obaviještena o odluci kojom se odbija preuzimanje kaznenog progona, kao i o pravomoćnoj odluci donesenoj u kaznenom postupku.

(2) U slučaju odbijanja preuzimanja kaznenog progona po zamolnici države moliteljice, nadležni je tužitelj dužan dati obrazloženje razloga zbog kojih nije preuzet kazneni progon te ga sa svim spisima predmeta dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine radi vraćanja državi moliteljici.

Članak 91.

(Posljedice preuzimanja kaznenog progona od strane domaćeg pravosudnog tijela)

- (1) Pravne posljedice preuzimanja kaznenog progona od strane tijela Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države određene su odredbama međunarodnog ugovora, ako takav ugovor postoji.
- (2) U slučaju nepostojanja međunarodnog ugovora, pravne posljedice preuzimanja kaznenog progona od strane tijela Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države takve su da država moliteljica od donošenja odluke po zamolnici ne može privremeno kazneno progoniti tu osobu za djela iz zamolnice do donošenja odluke tijela Bosne i Hercegovine o preuzimanju kaznenog progona.
- (3) Smatrat će se da je država moliteljica odustala od kaznenog progona osoba:
 - a) ako je nadležno tijelo u Bosni i Hercegovini kojem je dostavljena zamolnica konačno obustavilo kazneni postupak zbog nedostatka dokaza ili zbog toga što počinjeno djelo nije kazneno djelo;
 - b) ako je okrivljenik u Bosni i Hercegovini pravomoćno oslobođen,
 - c) ako je odluka suda koja je donesena u Bosni i Hercegovini već izvršena ili izvršenju nema mjesta po zakonu ili zbog donesenih akata o pomilovanju ili amnestiji ili je prema zakonodavstvu Bosne i Hercegovine ili države moliteljice nastupila zastara.
- (4) Pravo na progon i izvršenje presude stranoj državi vraća se:
 - a) ako Bosna i Hercegovina obavijesti državu moliteljicu da neće preuzeti kazneni progon;
 - b) ako Bosna i Hercegovina odbije zamolnicu države moliteljice za preuzimanje kaznenog progona;
 - c) ako Bosna i Hercegovina obavijesti državu moliteljicu da povlači već prihvaćeni zahtjev i
 - d) ako država moliteljica povuče svoju zamolnicu prije odluke nadležnog tijela u Bosni i Hercegovini po zahtjevu strane države.

Članak 92.

(Dostava informacija o stanju postupka)

- (1) Tijelo koje je preuzelo kazneni postupak u Bosni i Hercegovini, odnosno tijelo pred kojim se vodi kazneni postupak u Bosni i Hercegovini, dužno je, na zahtjev države moliteljice, dati informaciju o stanju odnosnog postupka.
- (2) Nakon završetka postupka u Bosni i Hercegovini, tijelo koje je preuzelo kazneni postupak dužno je putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti državu moliteljicu o ishodu postupka, a na njezin zahtjev dostaviti joj i pravomoćnu sudsku odluku.

POGLAVLJE X. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 93.

(Prestanak važenja odredaba Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine)

- (1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe Poglavlja XXX. i Poglavlja XXXI. Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine.
- (2) Odredbe zakona o kaznenom postupku entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, koje se odnose na postupak pružanja međunarodne pravne pomoći, bit će usklađene s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 94.

(Naputak o osnivanju zajedničkih istražnih timova)

Naputak o osnivanju zajedničkih istražnih timova sukladno članku 24. ovoga Zakona donijet će ministar pravde Bosne i Hercegovine u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 95.

(Provedbeni propisi za evidentiranje kazni izrečenih državljanima Bosne i Hercegovine u inozemstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini)

Provedbene propise za evidentiranje kazni izrečenih državljanima Bosne i Hercegovine u inozemstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini, sukladno članku 30. ovoga Zakona, donijet će Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 96.

(Obrazac za evidentiranje kazni izrečenih osuđenim strancima u Bosni i Hercegovini)

Obrazac za evidentiranje kazni izrečenih osuđenim strancima u Bosni i Hercegovini, sukladno članku 29. ovoga Zakona, propisat će ministar pravde Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 97.

(Sukladna primjena drugih propisa)

Na pitanja koja nisu posebno uređena ovim Zakonom, a tiču se pružanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima, sukladno se primjenjuju odredbe zakona o kaznenom postupku, kaznenih zakona, zakona o prekršajima i zakona o sudovima.

Članak 98.

(Prijelazna odredba)

Postupci izručenja koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se sukladno odredbama Poglavlja XXXI. Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine.

Članak 99.

(Stupanje na snagu)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

PSBiH, broj 360/09
15. lipnja 2009. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Beriz Belkić, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Ilija Filipović, v. r